

“Evde Kal” - “Aç Kal”

ve Dayanışma Ağları

Ülkede Korona Virüsü salgını yaygınlaşmaya devam ediyor. İktidar, “Evde Kal” kampanyası ile banka, büro ve sigorta emekçilerini evden çalışmaya teşvik ediyor. Sanayii ve sağlık sektörü, şantiyeler, tersaneler, madenler ve hizmet sektörünün önemli alanları tam gaz çalışmaya devam ediyor. Yevmiye ile sosyal güvenceden yoksun çalışan milyonların ise çalışması yasaklandı ve açlığa mahkum edildiler. Şimdi yeteri kadar kazançlı çalışamayacak olan ve ürettiklerini satamayacak olan işletmeler geçici bir süreliğine, belki bir kaç aylığına tezgahları kapatacaklar. Bu işletmeler işçilere “ücretsiz izin” önermeye başladılar. Pekiyi, hem “evde kal” hem de “aç kal” konusu nasıl çözülecek.

Bu konunun tek bir çözümü var. “Ücretli Resmi Tatil”. Partimiz bu istemi ortaya atıyor. Ve bu uygulama, şu anda hijyen olmayan, korumasız koşullarda çalıştırılan tüm işçi ve emekçiler için geçerli olmalıdır.

Çalışması yasaklandığı için evine ekmek dahi götürcek durumda olmayan günlük yevmiyeci işçi ve emekçilere devlet kendi bütçesinden en düşük resmi “asgari ücret” üzerinden maaş bağlamalıdır. Bunun için “para yok” deniyorsa, Saray’ın, Diyanetin bütçesinden aktarılar ve savaşa son verip savaş için ayırdıkları bütçeyi bu alana kaydırınlar.

Elinde bu olanaklar varken iktidar ne yapıyor? “Biz Bize Yeteriz Türkiyem Milli Dayanışma Kampanyası” açıyor. Bu kampanyayı Cumhurbaşkanı’nın ağzından duyuruyor. Ve ertesi günden itibaren tüm mobil telefon kullanıcılarına “8119’a kısa mesaj atarak 10 TL katkı sağlayabilirsiniz” mesajları atılıyor. Komedi mi, trajedi mi demeli? Devlet, iktidarı aracılığıyla yardım etmesi gereken yoksullardan para dileniyor.

Belediyelere de “dayanışma kampanyası” düzenleme yasağı geldi. İşçiler, emekçiler, işsizleri, emekliler, yoksullar “Ücretli Resmi Tatil” ve “Devlet sosyal güvencesi olmayanlara Asgari

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi’nin 26 Nisan 2020 Tarihli Çağrısı

1 Mayıs’ta Sokağa Çıkma Yaşamına Hayır! COVID-19 Sürecinde Ücretli Resmi Tatil! 35 Saatlik Çalışma Haftası İçin Mücadeleye!

İşçiler, Emekçiler, Yoksul Halklarımız!

Dünya ve ülkemiz 2020 1 Mayıs’ını çok farklı koşullarda karşılıyor. Emperyalist-Kapitalist Sistemin içinde bulunduğu dönemsel ekonomik kriz COVID-19 Salgını ile birleşince ortaya olağanüstü bir durum çıktı. Emperyalist-Kapitalist Sistemin dünya çapında böyle bir salgın karşısında dahi ne kadar aciz kaldığını gördük. Özellikle ABD, F.Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya ve İspanya gibi emperyalist merkezlerin zayıf yanları bir anda ortaya çıktı. Bunun karşısında başta Küba ve Vietnam olmak üzere Sosyalizmin insan sağlığı ve salgınlara karşı nasıl önlem ve çare üretebildiğini gördük. Çin Halk Cumhuriyeti’nde birkaç milyarlık nüfusa karşın nasıl önlemler alınabileceğini ve etkilenen yurttaşlarının sayısının oransal olarak ne denli düşük olduğunu yaşadık. Rusya, Belarus, Kazakistan, Türkmenistan, Özbekistan, Azerbaycan, Gürcistan gibi eski Sovyet Cumhuriyetlerinde, sosyalizm döneminde geliştirilen ve bugün de henüz tamamen yıkılmamış olan sağlık sistemlerinin yararlarını izledik. Bu örneklerin karşısında ABD’nin içine girdiği felaket durumu gördük. Bu gerçekleri sadece bizler değil, tüm dünya insanları izledi, gördü ve yaşadı. Şimdi önemli olan bu farklılıkları dünya insanların bilincine çıkarmaktır.

COVID-19 Krizi öncesinde dünya Emperyalist-Kapitalist Sisteminde ekonomik açıdan işler iyi gitmiyordu. Başta emperyalist merkezler olmak üzere, tüm kapitalist ülkeler ekonomik krizin burgacında idi. İşyerleri kapanıyor, işsizlik artıyor, halkların alım gücü düşüyor, enflasyon yükseliyordu. COVID-19 salgını bu ülkeler için arayıp bulamadıkları bir bahane oldu. Şimdi sistemlerinin tüm olumsuzluklarını yükleyebilecekleri bir neden bulduklarını zannediyorlar. Bu yetmiyormuş gibi ABD, İngiltere ve F.Almanya’dan resmi kanallardan ve uluslararası tekeller tarafından yönlendirilen basın yoluyla Çin Halk Cumhuriyeti, COVID-19 salgınının sorumlusu olarak gösterilmeye çalışılarak, salgın sonrası dönem için Çin Halk Cumhuriyeti’nden maddi tazminat talepleri olacağını propaganda ediyor, halkları buna inandırmaya çalışıyorlar. Diğer yandan da türlü ambargo ve cezalarla dize getiremedikleri ÇHC’ni, şimdi salgını bahane ederek geriletmeye çalışıyorlar. Bu çabaları salgın sonrası da sürecektir. Konunun ekonomik boyutunun ötesinde Çin Komünist Partisi ve ÇHC Devlet yönetimi hedef alınarak bu çerçevede anti-komünist ideolojik propaganda geliştirilmeye çalışılmaktadır.

İşçiler, Emekçiler, Yoksul Halklarımız!

Dünyada durum böyleyken, ülkemizde de çok farklı değil. Türkiye son yıllarda MHP destekli AKP-Saray Rejimi’nin sürekli artarak daha baskıcı ve faşizan bir hal alan diktatörlüğünün altında yaşıyor. Son yıllarda ekonomi tam dibe vurmuş, enflasyon ve hayat pahalılığı ücretliler için taşınamayacak duruma gelmiştir. İşsizlik sürekli artmakta, yoksulluk gelişmekte ve hayat pahalılığı taşınamayacak durumdadır. İnsanlar yaşamlarını çok zor şartlar altında borçlanarak sürdürebilmektedirler. Diğer yandan da mutlu bir azınlığın serveti sürekli artmakta ve ülke talan edilmektedir. İflas eden ülke ekonomisi özelleştirmeler ve satışlar ile düze çıkarılmayınca Varlık Fonu adı altında kurulan düzmece bir kurum ile elde kalan kamu işletmeleri ve kaynakları da yok edilmiştir. Deprem, İşsizlik ve Emeklilik Fonları son kuruşuna kadar hortumlanmış ve bütçe açıklarını kapatmak için kullanılmıştır. İşgücünü satarak ücret ile geçinmeye çalışan işçiler ve emekçiler her gün daha fazla sömürülmekte, artı-değer oranı işverenlerin lehine artırılmaktadır.

COVID-19 salgını ile beraberinde oluşan toplumsal ve ekonomik ortam rejim için “Allah’ın lütfu” oldu. Yıllardır biriken ekonomik sorunlar bu salgın ile oluşan olumsuz ekonomik koşullara bağlanarak gerçek nedenlerinin üstü örtülmeye çalışılıyor. Neki, ülkedeki

1 Mayıs'ta Sokağa Çıkma Yasağına Hayır! (Birinci sayfanın devamı)

gündemi dikkatle izleyen herkes biliyor ki, bu ülkenin karşı karşıya kaldığı talan ekonomisi, içine girilen ekonomik kriz, salgından çok önce etkilerini göstermişti. Salgın ile ülkede sağlık sisteminin ticarileştirilmesinin acı sonuçları ile karşı karşıya kalındı. Sağlık, eğitim, çalışma ve sosyal alanlara ayrılması gereken yüksek bütçelerin diyanet başkanlığına, savunma bakanlığına ve askeri harcamalara ayrılmasının sonuçları ile yüzleşildi. Fakat Rejim hala sınırlarımız dışında saldırganlığını ve işgal politikalarını sürdürerek yaşananlardan hiç bir sonuç çıkarmadığını ortaya koymaktadır. Sonuç çıkarması da beklenemez, çünkü bu yaptıkları onların bilinçli tercihleridir.

Sınır dışı operasyonları haricinde ülke içinde de Kürt halkına uygulanan imha ve inkar politikaları savaş ve devlet terörü artarak sürmektedir. Amaç Kürt halkının en doğal yasal haklarını yok saymak, Kürt devrimci demokratik özgürlük hareketi ile Türkiye işçi sınıfının devrimci hareketinin birleşik mücadelesini engellemektir. Neki, bunun ayrıca maddi bedelleri de vardır. Bilinçli yürütülen bu savaş durdurulmalı ve savaş için harcanan kaynaklar Türkiye Kürdistanı'nın sosyal ve ekonomik olarak gelişmesi için kullanılmalıdır.

Bir yandan kısıtlamalar getirip, sokağa çıkma yasakları uygulayan iktidar, salgın koşullarında üretimi sürdürmesi gerekli olan işletmeler dışında çalışmayı yasaklamıyor. Şantiyeler, Tersaneler, Madenler ve kimi Sanayii İşletmeleri salgın riski altında, yeterli tedbirler alınmadan çalışmaya ve üretime devam ediyor. Tatil edilen işyerlerinde tazminatsız işten çıkarmalar uygulanıyor. Evden çalışmaya yönlendirilen sektörlerde ise işveren elini cebine atmadan çalışanlarına İŞKUR'un ödeyeceği ücret ile yaşamlarını sürdürmeleri salık veriliyor.

Güvencesiz ve günlük ücret ile çalışan "yevmiyeci" olarak adlandırılan milyonlarca işçi ve emekçi açlığa mahkum edilmiş durumdadır. Bu insanlara devlet hiç bir şekilde destek olmamaktadır, çünkü, kayıtları yoktur. Sayısı milyonlara ulaşan bu işçi ve emekçilere devlet en az asgari ücret oranında aylık ücret ödemelidir.

Uygulanması gereken, yaşamsal işyerleri dışında tüm işletmelerin tatil edilmesi ve çalışanların ücretli izine ayrılmasının kanunen uygulanmasıdır. Biz bu çözümü "Ücretli Resmi Tatil" olarak dile getiriyoruz. Tüm emek, barış ve demokrasi kuruluşlarının bu isteme sahip çıkarak hükümet nezdinde kabul ettirecek etkinliklere geliştirmesi şarttır.

Bu süreçte işkolu sendikalarına ve sendikal konfederasyonlara önemli görevler düşmektedir. İşçi, emekçi ve yoksulların haklarına sahada sahip çıkılması ve hükümete kabul ettirmek için somut eylemsel adımlar atılması gerekmektedir. İşçi sınıfının öncelikle sendikal birliğinin sağlanması gerektiği ve sendikal işçi sayısının artırılması ihtiyacı ile sendikaların işyerlerinde ve sektörel düzeyde bağlayıcı Toplu İş Sözleşmeleri bağlatmaları gerekliliği salgın koşullarında daha net olarak ortaya çıkmıştır. Partimizin yıllardır savunduğu bu ihtiyaç salgın sonrası dönemde de sendikal politikalarımızı ve çalışmalarımızı yönlendirmelidir. Sendikal işçi ve emekçi sayısı artırılıp, sendikal alanda birliği sağlanması ile paralel olarak da sendikal çalışmada sınıf ve kitle sendikacılığı politikalarının yerleştirilmesi öne alınmalıdır.

COVID-19 koşullarında temel besin, sağlık ve hizmet alanlarında çalışan işçi ve emekçilerin sömürüsü bu salgın sürecinde kat be kat artmıştır. Çalışma saatleri insanlık dışı düzeyde artırılmış ve de karşılığında ücretlendirme yapılmamaktadır. Servis, beslenme gibi sosyal haklar yok edilmiş, olanlar da cılızlaştırılmıştır. Bu sektörlerde ortalama günlük çalışma saati 12-14 saat arasındadır. Sendikaların ve emek örgütlerinin bu alanlara acil müdahaleleri gerekmektedir.

Partimiz, tüm dile getirilen bu alanlarda politikalar geliştirmekle

kalmamış, gücü ve olanakları ölçüsünde fiili mücadele ve müdahale etmektedir. Bugün bu alanlarda yürütülen çalışmaların aksatılmadan sürdürülmesi zaman içinde etkilerini artıracak ve kamuoyu nezdinde de daha görünür kılacaktır. Bu alanlarda militanca görev üstlenen ve yürüten tüm yoldaşlarımıza ve ilgili parti örgütlerimize bu vesileyle teşekkür etmek istiyoruz. Yoldaşlarımızın ve örgütlerimizin yürüttüğü bu çalışmalar karşılıksız kalmayacaktır. Bugün belki henüz daha dar işçi ve emekçi yığınları arasında bilinirliği olan bu çalışmalar, yarın sabırlı ve bilinçli çalışmalarımız ile yığınları saracaktır, başta sendikalar olmak üzere emek örgütlerinin değişime uğramasını sağlayacaktır.

Salgın koşullarında herkes tarafından daha net görülen işgücü sömürsününün vardığı boyutları kısıtlamak, verili koşullar altında sosyal hakları geliştirmek için Dünya Sendikalar Federasyonu-DSF'nin kuruluşunun 75.yılı vesilesiyle başlattığı kampanyayı Türkiye'de yaygınlaştırmalı ve sınıfa mal etmeliyiz. DSF, "35 Saatlik Çalışma Haftası" istemi ile uluslararası bir çağrı yapmıştır. Haftada 5 günlük çalışma haftası, azami 8 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası Türkiye'de yasal ve zorunlu hale getirilmelidir. Tüm çalışanlar sendikalı olmalı. Her işkolunda Toplu İş Sözleşmeleri tüm işverenler için bağlayıcı olmalıdır. Türkiye işçi sınıfı bu hakları mücadele ederek elde edecektir.

İşçiler, Emekçiler, Yoksul Halklarımız!

1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik-Dayanışma-Mücadele Günü yoktan var olmamıştır. İşçi sınıfının şanlı tarihi zorlu mücadeleler, kanlı katliamlar ile yazılmıştır. İşçi sınıfının tarihi direniş tarihidir. Günümüz için de geçerlidir. İktidar Cuma günü olmasına rağmen 1 Mayıs'ı sokağa çıkma yasağı kapsamına sokmaya çalışmaktadır. Türkiye Komünist Partisi ve işçi sınıfı bu yasağı tanımayacaktır. Ülkenin her yerinde, işçi yatağı semtlerde, fabrikalarda, tersanelerde, madenlerde bayramını ve mücadele gününü kutlayacaktır.

Bugün için güncel olan ve 1 Mayıs 2020'de öne çıkardığımız belgiler ve güncel istemlerimiz şöyledir:

- COVID-19 Salgını sürecinde "Ücretli Resmi Tatil"!
- Tazminatsız işten atılanlar derhal işe geri alınsın!
- Ücretli izin hakkı olmayan günlük ücretlilere salgın sürecinde devlet ücret bağlasın!
- Suriye, Irak, Kürdistan ve Libya'da savaş ve işgale son!
- Askeri harcamalar sağlık alanına aktarılsın!
- Kürt halkına karşı ilan edilmiş imha ve inkar politikalarına son!
- Diyanet bütçesi eğitim alanına aktarılsın!
- Tüm ücretli çalışanlara zorunlu sendikalı olma hakkı!
- Tüm işyerlerinde ve sektörler düzeyinde Toplu İş Sözleşmeleri!
- 35 Saatlik Çalışma Haftası, azami 8 saatlik iş günü!

Bu istemlerimiz güncel istemlerimizdir. İşçi sınıfı ve onun öncülüğünde tüm emekçilerin ve yoksul halkların tek kurtuluşu kendi iktidarlarını kurmaktan geçmektedir. Kapitalizm çürümüş ve can çekişen bir sistemdir. Yaşamını işgücü sömürüsü, savaş ve doğanın talanı ile sürdürebilmektedir. Buna bir son vermek ve işçi sınıfının öncülüğünde bu düzenin ortadan kaldırılması gerekmektedir. Son yaşanan COVID-19 salgını kapitalizmin çürümüşlüğüne ve insanlık dışı karakterini bir kez daha tüm dünya halklarına göstermiştir. Yaşananlardan sonuç çıkarmak ve bilince çıkarmak için partimize büyük görevler düşmektedir. Biz bu görevlerin öneminin, ağırlığının ve sorumluluğunun farkındayız.

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye işçi sınıfının devrimci güçleri ile Kürt devrimci demokratik özgürlük güçlerinin birleşik mücadelesi sonucunda Türkiye'de barbarlığın değil sosyalizmin üstün geleceğine inanmaktadır, bu amaç için mücadele etmektedir.

1 Mayıs'ta Sokağa Çıkma...

(İkinci sayfanın devamı)

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye'nin tüm Emek, Barış, Demokrazi, Bağımsızlık, Özgürlük ve Sosyalizm Güçlerini ortak ve birleşik mücadeleyi güçlendirmeye çağırıyor. Bu mücadele Türkiye'nin toplumsal sorunlarının çözülmesi, Trakya, Anadolu ve Mezopotamya topraklarında yaşayan milliyetlerin ve kadim halkların Türkiye Federatif Sosyalist Cumhuriyeti çatısı altında insanca, eşit ve özgür yaşamasını sağlayacaktır.

Türkiye Komünist Partisi, başta ABD olmak üzere tüm emperyalist devletlerin ülkemiz ve Orta-Doğu'daki planlarını bozmak için Türk, Kürt, Arap, Laz, Gürcü, Boşnak, Rum, Ermeni, Süryani, Çerkes halklarının ortak mücadelesini işçi sınıfının öncülüğünde sınıfsal alanda geliştirmeye çağrı yapıyor.

Türkiye Komünist Partisi işçi sınıfımızın öz partisidir, politik öncü gücüdür. TKP Türkiye'nin en eski ama aynı zamanda en genç partisidir. Yaşamının 98 yılını yasak altında derin illegal koşullar altında sürdürmüştür. Burjuvazi TKP'yi yok edememiştir ve bundan sonra da edemeyecektir. Türkiye'de işçi sınıfı var oldukça Türkiye Komünist Partisi de varolacaktır. 100. savaş yılında Türkiye Komünist Partisi'ni güçlendir, savaşımına ve saflarına katıl!

Türkiye Komünist Partisi, yurtdışında göçmen olarak yaşayan ve çalışan işçileri, emekçileri buldukları ülkenin sınıf mücadelesine, daha aktif katılmaya ve o ülkelerin kardeş Komünist Partilerinin saflarında mücadelelerini güçlendirmeye çağırıyor. Buldukları ülkelerde Türkiye işçi sınıfının ve Kürt halkının mücadelesi ile dayanışmayı yükseltmeye çağırıyor.

Türkiye Komünist Partisi, tüm işçi, emekçi ve yoksulları sorunlarına sahip çıkmaya, bu temelde, çalıştıkları ve yaşadıkları tüm alanlarda örgütlenmeye ve eylemliliğe çağırıyor.

Türkiye işçi sınıfının, emekçilerinin ve yoksul halklarının 1 Mayıs Birlik Dayanışma Mücadele günü kutlu olsun!

- Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!
- Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
- Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Birleşik Mücadelesi!
- Yaşasın Sosyalizm!
- Yaşasın 1 Mayıs!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
26 Mart 2020

Evde Kal - Aç Kal ve Dayanışma Ağları

(Birinci sayfanın devamı)

Ücret düzeyinde maaş ödemeli" istemlerini yükseltmelidir.

Diğer yandan da her mahalle ve semtte "Dayanışma Ağları" örgütlenerek, devletin ve iktidarın yapmadığı görev, demokratik güçlerin dayanışması olarak ihtiyaç sahiplerine iletmeye başlandı bile. "Dayanışma Ağları" yerelerde, fabrikalarda, işçi yatağı semtlerde, insanlığını yitirmemiş, hangi siyasi tercih sahibi olursa olsun, tüm yurttaşlarımızın bölgenin demokrasi güçleri öncülüğünde yaratıkları bir öz örgütlenmedir. "Dayanışma Ağları" bu çürümüş kapitalist düzene verilen güzel ve değerli bir yanıtıdır. Yerelerde ve işletmelerde geleceğin muhalif direnç odaklarının nüveleridir. Kutluyor, başarılar diliyor ve buldukları her alanda bu çalışmalara aktif olarak katılan, kurulmalarına öncülük eden, yoldaşlarımız ve parti örgütlerimize teşekkür ediyoruz. Komünist çalışma yaşamda böyle karşılığını bulur.

Haydi 1 Mayıs'a

o Yılmaz GÖÇMEN

Ülkemiz işçi sınıfı bu yıl uluslararası birlik dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'a tekeli sermayenin ve onu temsil eden devletin yoğun saldırı ve sömürün doruk noktaya ulaştığı koşullarda giriyor. COVID-19 salgınının insanlığı tehdit ettiği bu günlerde işçi sınıfı ve emekçiler adeta ölüme terk edilen dayatmalarla kapitalist mülkiyet ilişkilerinin kurbanları haline getiriliyor.

Kapitalist devlet, üretim sürecinin dışında kalma durumunda milyonlarca emekçinin aç kalacağı, çocuklarına ekmek götüremeyeceğini bilmesine rağmen, salgın karşısında sömürücülerle aynı gemide oldukları aldatmacasıyla işçi sınıfından, yoksullardan fedakarlık istiyor. Hiç bir önlem alınmadan işçileri çalışmaya zorluyor. Asgari yaşam ihtiyaçlarını bike karşılamayarak kısıtlı kesime destek verileceğini açıklarken, milyonlar açlığa terk ediliyor. İşyerleri tatil edilmiyor, işçiler ölümlerle buruna çalışmak zorunda kalıyor. İşten atmaların önü açılıyor, güvensiz çalışanlar görmezden geliniyor, buna karşın burjuvazinin lehine sınırsız destekler sunuyor.

Salgınla birlikte işçi sınıfının ve üretim sürecindeki bütün emekçilerin çalışmaması, iş bırakması durumunda dünyanın nasıl bir hal alacağı somut bir şekilde ortaya çıktı. İşçi sınıfı ve diğer emekçi kesimlerin kapitalist-emperyalizm koşullarında her geçen gün kazanımlarının geriletilmesi ve sınırsız sömürü koşullarının yaratılmasıyla birlikte, örgütlenme hakları en ufak fırsatta daraltılmaya, yok edilmeye çalışılıyor.

Salgın koşullarını yağma, vahşi sömürüyü kurumlaştırma fırsatı olarak değerlendiren burjuvazinin bu gidişini duraklatacak, işçi sınıfı ve demokrasi mücadelesine boyut kazandıracak bir eylemlilikle 1 Mayıs 2020'e nasıl girilmeli?

Kapitalizmin emek, insan ve halk düşmanı yüzü tarihin hiç bir döneminde böylesine net açığa çıkmadı. İnsan yaşamını kar hırsları uğruna acımasızca hiçe sayan bir anlayışın kökten sorgulanması, en temel insanı değerlerin bile alınıp satıldığı üretim araçlarının özel mülkiyeti yerine toplumsal mülkiyetin geçtiği bir siyasal sistemin mücadelesi, böylesine acımasız bir dünyayı yaşanır hale getirebilir ancak. Artık kapitalist sistem içinde hak ve demokratik taleplerleri büyütüp-aşan, kapitalist düzeni toptan sorgulayacak ve değiştirecek dinamiklerin harekete geçebileceği bir zemin olabilir 1 Mayıs 2020.

Ülkenin birçok yerinde kısmi tecrit ve sokağa çıkma yasakları uygulanıyor. Bu uygulamalar 1 Mayıs'ı da içine alan zaman dilimiyle devam edeceğe benziyor. Egemenler salgını yağma gerekçesi olarak kullanırken, halkı sessizleştirmenin kanallarını açıp sürekli hale getirmek istiyor. Temel yaklaşım tarzı çalışan çoğunluğu köklü önlemlerle koruyup destekleyerek, salgın krizini aşmak yerine sömürü düzenlerini koruma, emekçileri baskılama yolunu tutuyorlar.

Kuşkusuz ki, 1 Mayıs günü bile zorla çalıştırılmaya devam edilen işçiler fabrika ve işyerlerinde, işçi ve emekçiler işçi yatağı semtlerde iktidarın salgını kendi lehine kullanarak koyacağı yasakları çiğneyeceklerdir. Diğer yandan ise, bunun yapılamadığı koşullarda, büyük illerden balkon ve pencerelerden yayılan ezgiler, sokak içi ve pencere diyalogları her ne kadar koşulun getirdiği sosyalleşme biçimi olarak tarif edilse de özünde kapitalist düzenin çaresizliğine bir tepkiyi de ifade edecektir. 1 Mayıs'ın yaklaştığı bu günlerinde bütün dünyaya yayılan bu modeli kapitalist sömürü ve baskıya karşı enternasyonal bir eylem biçimine dönüştürmek mümkündür. Egemenlere karşı milyonların isyanını dillendiren bir eylem günü yaşayabiliriz. 1 Mayıs'ta işçi sendikaları ve diğer emek örgütlerinin koordinasyonunda sanal ortamdan en geniş kesime yapılan bir merkezi yayımla evlerin, mahallelerin, şehrin, ülkenin pencerelerinden birbirini pankart ve bayraklarla selamlayan, sanatçıların balkonlarından türkü söylediği, 1 Mayıs marşının hep birlikte çalındığı bir etkinliğin hayata geçirilmesi, bir yandan normal koşullarda meydanlarda yer alandan daha fazla, milyonlarca emekçinin katılımını sağlayabilir, öte yandan geleceğe yönelik eylem biçimlerinin önünü açabilecektir.

Salgın gerekçesi ile işçi sınıfını susturmaya, haklarını gaspetmeye, sınırsız bir baskı rejimini hayata geçirmeye yönelik uygulamalara karşı bir direniş hattının zemini olabilir 1 Mayıs 2020.

150. Doğum Gününde Lenin Okumak

o İsmail Hakkı YORULMAZ

Bu yıl 22 Nisan günü, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin Önderi, Dünya Komünist Hareketi'nin eşsiz lideri Vladimir İlyiç Lenin yoldaşın 150. doğum gününü karşıyoruz. Tüm dünyada komünistlerin olduğu gibi Türkiye'deki komünistler açısından Lenin düşünceleri ile ve bu düşünceleri yaşama geçirme yeteneği özel bir önem taşımaktadır. Sovyetler Birliği'nde Sosyalist toplum düzeninin 74 yılın sonunda bir karşı-devrim sonucu son bulması Lenin'in değerini azaltmamaktadır.

Lenin, Karl Marx ve Friedrich Engels tarafından geliştirilen Marksist kuramı Rusya gibi bir ülkede pratiğe geçirerek, ve de özellikle onların teorilerini Emperyalizm çağında geliştirerek, katkıda bulunarak Leninizm'in günümüzün Marksizmi olmasını sağlamıştır. Lenin bir dizi katkılarının yanısıra özellikle "Kapitalizm En Üst Aşaması Emperyalizm" ile "Devlet ve Devrim" çalışmaları ile kuramsal anlamda Marksizmin geliştirilmesine eşsiz katkılar sağlamıştır. Bunun ötesinde reformizm ve düzen ile işbirliği sınırları içine sıkışan II.Enternasyonal "Sosyal Demokrat" partileri ile, onlar ile ideolojik bir hesaplaşma gerçekleştirerek III.Enternasyonalin kurulmasını sağlamış, Komünist Partilerin sınıf mücadelesini ele uzlaşma içermeyen politik hattını çizmiştir. Bununla da yetinmeyerek, Komünist Partilerin sınıf mücadelesinde işçi sınıfının öncü politik örgütü olarak sahip olmaları gereken ideolojik, politik ve örgütsel ilkeleri hem kendi pratiğinde deneyerek yaşama geçirmiş, hem de kuramsallaştırmıştır. Bu nedenle ki, bugün, "Yeni Tipten Leninci Parti" kavramını kullanıyoruz. Lenin, bu katkıların tümüne karşı çıkan "sağ" ve "sol" oportünist siyasal eğilimler ile ardıcıl bir ideolojik mücadele yürütmüş ve bunu eserlerine yansıtmıştır.

Dikkatle okuyup inlersek, Lenin'in döneminde karşılaştığımız tüm sorunlar ile bugün yine karşı karşıya kalmış durumdayız. Kuşkusuz ki zaman ve zamana koşut olarak koşullarda değişiklikler olmuştur. Bizler, zaten Lenin'in eserlerini ezberci bir anlayışla okumuyoruz. Lenin'in yaşadığı ve mücadele ettiği zaman ve mekan koşullarında ele alıyoruz. Ancak, bu eserlerin tümünde, zaman ve mekan koşullarından bağımsız ön görülerek ve daha sonra da uygulanarak doğrulanmış ve de teori katına yükselmiş ilkeler vardır. Bizim pusulamızı belirleyen temel öğeler de bu ilkelerdir.

Lenin'in Almanca ve İngilizce baskılarında 40, Rusça baskısında 55 cildi kapsayan Tüm Eserleri oturup da yazı yazmak için kaleme alınmış yazılar değildir. Lenin, 1893 yılında " Köylülüğün Yaşamında Yeni Ekonomik Gelişmeler" makalesi ile başlayan tüm eserleri en son 2 Mart 1923'te Pravda gazetesinde yayınlanan "Tercihen Daha Az Ama Daha İyi" makalesi ile son buluyor. Eserlerini oluşturan yazıların önemli bir bölümü, somut nedenlerden dolayı yazılan mektuplar, yaptığı konuşmalar ve gazete-dergi makalelerinden oluşuyor. Bunların ötesinde Türkiye'de de kitap olarak tek tek eserler olarak basılmış ve tanınan eserleri mevcut. Bunları da dönemin mücadelesinin ihtiyaçları üzerine kimi zaman bir ay, kimi zaman da üç ayı kapsayan zaman sürelerinde incelemeler yaparak birer kitap oluşturacak şekilde yazmıştır. Bizlerin en yakından tanıdığı kitaplar da bunlardır.

Her eserin yazılmasının bir nedeni vardır. Ve şunu da atlamamak lazım. Lenin'in o günün somut koşullarında mesela 1905 yılında kaleme aldığı bir makale veya yaptığı konuşmada yaptığı değerlendirmeye ele aynı konuda 1918 yılında yaptığı değerlendirmeye farklılık gösterebilir. Bunu şu nedenle yazıyoruz. Sadece bir konuya bağlı kalarak, zaman, mekan ve mücadele koşulları dikkate alınmadan yapılacak bir okuma eksik kalacaktır. Bir konu daha var. Lenin'in eserleri roman okur gibi okunacak eserler değildir. Tarihsel gelişiminin ve mücadelenin gereklerinden koparılarak okuma yapmak hem yanlış anlamalara ve değerlendirmelere yol açabileceği gibi, aynı zamanda sıkıcı da gelebilir. Ama mesela Parti konusunda ilkeleri öğrenmek istiyorsak "Ne Yapmalı?" eseri veya devlet konusundaki görüşlerini öğrenmek istiyorsak "Devlet ve Devrim" eseri, veya kapitalizm ve emperyalizm değerlendirmeleri konusunda derinleşmek istiyorsak "Kapitalizm En Üst Aşaması Emperyalizm" eserlerini o amaçla ve o gözle okumak yarar sağlamaktadır.

Neki, mesele "Devlet ve Devrim" sorunu üzerine derinleşmek olduğunda, sadece o adı taşıyan eseri okumak ile yetinmemeliyiz. Lenin'in bir dizi makale ve konuşmasında somut koşullara bağlı olarak Devlet konusu ve Devrim konusu farklı yönlerine değinilerek ele alınmıştır. Bu detaylara inmek için de düzenlenecek eğitim çalışmalarında, ilgili konular ele alındığında, bu eserlerden bölümler okuma parçası olarak dağıtılması ve dersin konusuna bağlı olarak ödev olarak okunarak üzerinde tartışılmalıdır. Böylece bir kitabı baştan sona roman gibi okumak yerine, o konuda yetkinleşmiş yoldaşlarımızın katkıları ile eserlerin ana fikir olarak belirleyici yönleri okunup tartışılır ve eğitim sırasında veya sonrasında eserin tümünün okunması teşvik edilmiş olacaktır.

Bizim açımızdan, Lenin'in eserlerini okurken odaklandığımız noktaları da genellikle bizim mücadelemizin içinde bulunduğu durum veya mücadelemizin o dönemdeki ihtiyaçları belirlemektedir. Örneğin 70'li yılların sonunda Türkiye'de "sağ" ve "sol" oportünizm ile mücadele çok güncelken "Sol Radikalizm", Komünizmin içinde Bir Çocukluk Hastalığı" eserini o dönemdeki sorularımıza ve tartışma ihtiyaçlarımızı koşut olarak okuma yapmıştı. Bugün aynı eseri tekrar okuduğumuzda, aynı noktalara dikkat verirken, farklı konulara, mesela eserin yazıldığı Nisan-Mayıs 1920 tarihlerinde Sovyet Rusya'daki sorunlara da ilaveten odaklanabiliyoruz. 70'lerde bu eserlerde kendimize reçeteler ve argümanlar ararken, bugün kitabın yazıldığı koşullar içinde ne amaçla yazıldığına daha fazla odaklanabiliyoruz. Bu deneylerimizi yeni Lenin okuması yapan genç yoldaşlarımız ile paylaşmak ve bu deneylerimizden yararlanmalarını sağlamak görevlerimiz arasındadır.

Kısacası, Lenin bize devasa bir bilgi ve deney birikimini miras olarak bırakmıştır. Ancak, Lenin'in bize bıraktığı mirası özümserken iki tür hataya düşmememiz gerekmektedir. Birincisi; Lenin'i okuyup anlamadan ve tarihsel bağlamı içinde değerlendirmeden, yazdığı eserlerin tümünden yaptığımız çıkarsamaları özümsemeden Lenin'i sadece bir "alınıtı hastalığı" amacıyla okumamalıyız. Çevremizde karşılaştığımız örnekleri hepimiz biliyoruz. Lenin'i bir bütün olarak anlamadan ve özümsemeden, bilmem hangi eserindeki cümlesini, sayfa numarasına, satır sayısına kadar tekrarlayan ezberciler ile yaşamda pek çok kez karşılaşmışızdır. Bu tipler, kusura bakmayın ama "politik geveze" kategorisinden öteye geçemezler. Özünde kulaktan dolma bilgilerle hareket eden ikincilerden pek farkları yoktur. Sadece kendilerini daha iyi pazarladıklarını zannederler. İkincisi ise; Lenin'in bırakın bir eserini, bir makalesini bile okuma zahmetine katlanmadan kulaktan dolma bilgilerle ortalıkta dolaşanlardır.

İki örnek de kötü örnektir. Genellikle sınıf mücadelesinin pratiğinden kaytaran ve bunu örtbas etmek için bu yöntemlere başvuranların pratiğidir. Halbuki, kimse Lenin'in eserlerini satır satır ezberlenmesi veya hangi kitabın kaçınıcı sayfasında ve kaçınıcı satırda ne yazdığını merak etmiyor. Önemli olan Lenin'in yazdıkları ve savunduğu düşüncelerin metodolojisini kavramak ve özümsemektir. Ve Lenin sadece yazdıkları ile değil, yazdıklarını yaşamın pratiğinde uygulamayı başarabilmiş neredeyse emsalsiz bir örnek olduğu için önemlidir. Yazılarındaki kuramsallığı içeren, taktik ve stratejik tespitleri ve de onların yaşamda nasıl karşılık bulduğunu anlamamız gerekmektedir. Lenin'in yöntemini iyi anlamalıyız. Onun için de Lenin'i yaşayarak, mümkünse tartışarak okumalıyız. Eğitim seminerleri ve derslerin önemi bu noktada önem kazanıyor.

Ağır koşullarda çalışan bir işçi yoldaşımızın Lenin'i okuması ve özümsemesi daha farklı yöntemlerle olabilmektedir. Öğrenim durumu yaşam koşulları nedeniyle kısa olmuş ve hatta hiç olmamış olan bir yoldaşımız da Lenin'i özümseyebilir. Ama yöntem farklı oluyor. Birincisi; toplumda yaşadığı ağır sömürü koşulları altında Marx, Engels ve Lenin'in en genel anlamıyla yaptıkları ekonomik analizlerin sonuçlarını kendi yaşamında görüyor. İkincisi; bu sorunların çözülmesi için yapılması gerekenleri, nasıl bir toplum yapısına ihtiyaç duyduğumuzu belki de çok okuyan eğitimli yoldaşlardan daha iyi anlıyor. Üçüncüsü; bu amaca ulaşmak, savaşı, sömürsüz ve sınıfsız bir dünya kurmak için nasıl mücadele edilmesi ve hangi araçlara ihtiyaç duyulduğunu biliyor. Kısacası, Kapitalizmin sömürücü yapısının analizi, buna karşı Sosyalizmin gerekliliği ve bunun için sınıf mücadelesinin sınıfın öncü politik örgütü, Komünist Partisi ile verilmesi gerektiğini çözümlemiş oluyor. Bu yoldaşlarımız, -ki çoğunlukta dırlar-, kendilerine zaten yaşayıp öğrendikleri konuların bilimsel anlamda teyidini aktaracak eğitim çalışmaları ile yaklaşmak gerekiyor. Marksizm-Leninizm sadece işçi sınıfının dünya görüşü değil, aynı zamanda bir bilimdir tespitini yaparken, aslında kendi bilimini işçi sınıfına sadece kendi yaşamı ile özdeşleştirerek aktarmaktan söz ediyoruz. Kendi yaşamışlıklarını, duygularını ve düşüncelerini ele zaten bu bilimin öznesi olan işçi yoldaşlarımız, böylece bu bilimin gerçekliğini ve evrenselliğini kavrayarak tam olarak ifade etmek gerekirse mutlu oluyorlar, büyük bir haz duyuyorlar, kendilerine güvenleri artıyor, yaşadıkları sorunlara bakış açıları değişiyor ve yaşamları boyunca içinde buldukları zor koşullar nedeniyle tamamlayamamış oldukları öğrenim ve eğitimden birkaç katına sahip oluyorlar. Bu yoldaşları anti-Marksist, anti-Leninist konularla çekmek çok zordur, hatta mümkün değildir.

Bir de kendini "entellektüel" olarak adlandıran, işçi sınıfının aydını olarak gören örneklerimiz var. Bu konuda da karşılaştığımız örnekler az değil. Her konuda fikri olduğun zanneden, Marx, Engels ve Lenin konusunda en yüksek perdeden atıp tutan, yazan çizen bir yoldaş kimi "sağ" veya "sol" oportünist bir kuruluş veya yazar tarafından yazılmış, içeriği çok Marksizm-Leninizm'in profesyonelce çarpılmış olduğu bir yazı veya kitabı verir ve o yoldaşın o konuda yanıt yazmasını, o yazı veya kitabı eleştirilmesini ister. Sonuç alamazsınız. Yazamaz. Çünkü ne Marx'ı, ne Engel'i, ne de Lenin'i anlayarak özümsememiştir. İşte böylelerine "politik geveze" veya "cep ajitatoru" diyoruz. Bu modeller, farklı sebeplerden dolayı okuyamamış ve eli kalem tutmadığı için yazamayan işçi yoldaşlarımız ile karşılaştırıldığında, aslında işçi yoldaşlarımızın çok gerisindedirler. Ezberci, slogancı, popülist stiller ile içi boş saldırgan, her şeyi eleştiren, sektör bir dil kullanan kendini beğenmiş modeller çok tehlikelidir. Bu tipler örgütlü çalışmaya da yatkın değillerdir. Kural tanımazlar. Her şeyin en iyisini kendileri bilirler. Zora gelince de bir bahane bulup kaçıyorlar. Kaçarken de suçlarlar. İşçi sınıfının öncü politik örgütünün sıralarında böylelerine yer yoktur. Olacaksa da, bu eksik ve yanlışlıkları kendileri ile açıkça tartışılıp, bu yanlışları törpüleyip gidermeleri sağlanmalıdır.

Genç kadın ve erkek yoldaşlarımızın gerekli donanımlarını sağlayabilmek amacıyla yeni yöntemler geliştiriyoruz. Sadece merkezi eğitimlere bağlı kalmadan, merkezi olarak planlanmış ve programlanmış, ancak eğitime katılacak genç yoldaşlarımızın çalışma ve öğrenim için ayrılmaları gereken zamanları da dikkate alarak, onları sıkıcı seminerlere boğmadan "Okuma Grupları" biçimde örgütlü olarak eğitimler düzenliyoruz. Bu yıl gerçekleştirdiğimiz "IV. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamesli" sürecinde bu konulardaki eksiklerimizi tespit ettik ve onları giderme yönünde kararlar aldık. Çalışmak ve eğitimi sürdürmek durumunda olan genç yoldaşlarımızın koşullarına uygun önlemler almak zorundaydık. Bu yöntem aynı zamanda ülkenin çeşitli illerinde ve ilçelerinde belirli bir program ve planlamaya uygun olarak gerçekleştirilebilecektir. Eş zamanlı olması gerekmeyen, konular ve programları farklılaşan eğitim çalışmaları, böylece ihtiyacı karşılayacak bir şekilde yaşama geçirilebilecektir. Eğitimcilerin merkezi olarak eğitilmesinin yanısıra, uzaktan eğitim teknikleri devreye alınarak ülkenin her yerine aynı nitelikte ve yoğunlukta eğitim vermesi gerçekleştirilebilecektir. Bu konuda gerekli kararlar ve atıyapı önlemleri alınmış, içeriklerin hazırlığı sürmektedir.

Sonuç olarak söylenmesi gereken şudur: Herkesin kendine göre bir Lenin'i olmaz. Herkes Lenin'i kendi anladığı gibi tasvir edemez. Lenin kuramsal olarak geliştirdikleri ve onları yaşamın pratiğinde geçirip evrenselleştirdikleri ile ortaya bir ilkelerm manzumesi ve bir kuram çıkarmıştır. Bunu anlayıp özümsemenin farklı yöntemleri vardır. Mesele Lenin gibi düşünmeyi ve yaşamayı bir hayat tarzı olarak içselleştirmektir.

Komünist şairimiz Nazım Hikmet bu konuyu en iyi anlatan dizeleri bir araya getirmiştir ve der ki;

*"komünistler, bir çift sözüm var size:
ister devlet başında olsun, ister zindanda
ister sıra neferi, ister parti katibi,
lenin girebilmesi, her zaman, her mekanda
işinize, evinize, bütün ömrünüze
kendi işi, öz evi, kendi ömrümüş gibi."*

Lenin'in 150. doğum gününde Lenin'i anlamak, Lenin'in düşüncelerini yaşama geçirmek için yapmamız gerekenlerin yanısırdır. Göreceğiz ve yaşayacağız ki, Lenin'i ne zaman daha iyi anlarsak sınıf mücadelesinin kalıcılığı ve sürekliliği açısından da o kadar daha fazla yol almış olacağız. Ve yine göreceğiz ki aramızdan daha az örnek çıkacak.